

genomen, dat voor de behoeften der scheepvaart een ruim voldoende aantal loodsvaartuigen aanwezig is. Het gaat daar om de vraag, welke geldelijke offers men wensch te brengen ter bevrediging van het nationaliteitsgevoel. Het stationneeren van meer stoomloodsvaartuigen kan leiden tot een grootere opbrengst van loodsgelden, echter zullen de uitgaven in veel sterkere mate stijgen.

Ondergeteekende deelt dan ook de meening der andere leden, die zich met de zienswijze der leden, die in de eerste plaats aan het woord waren, niet geheel konden vereenigen en meent overigens te mogen verwijzen naar hetgeen hij ter zake heeft aangevoerd bij de interpellatie-HUGENHOLTZ in de Tweede Kamer.

Volledigheidshalve zij ook hier medegedeeld, dat het in ondergeteekendes voornemen ligt door te gaan in de tot nu toe gevolgde lijn van vervanging van zeil- door stoom- of motorvaartuigen en alléén daàr de zeilloodsvaartuigen te handhaven, waar zulks voor eene goede opleiding der loodsen en voor het onderhouden van hun bekwaamheid in het omgaan met zeilschepen noodzakelijk is.

Uiteraard zullen deze zeilvaartuigen tevens worden benut om de kruisposten te bezetten, waar het aantal te beloodsen schepen zóó gering is, dat bij de uitoefening van den loodsdienst zonder bezwaar met een zeilvaartuig volstaan kan worden. Het gebruik van stoomloodsvaartuigen voor de hier bedoelde posten zoude zeer oneconomisch zijn, te meer daar dan afzonderlijke zeilvaartuigen voor opleiding in dienst gesteld zouden moeten worden.

De Minister van Marine a. i.,

VAN DIJK.

De Commissie van Rapporteurs heeft gemeend met de mededeeling van dit antwoord aan de Vergadering haar Eindverslag te kunnen sluiten.

Vastgesteld 9 Mei 1922.

VAN SWAAY.
DE GIJSELAAR.
VAN LANSCHOT.
VAN WASSENAER VAN CATWIJCK.
FOKKER.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over het ontwerp van wet tot verhooging van het
Vide hoofdstuk der Staatsbegroting voor het dienst-
jaar 1921. (42)

Nadat het Voorloopig Verslag der Commissie aan de Regeering was medegedeeld, is van haar ontvangen de navolgende

MEMORIE VAN ANTWOORD.

De meening van verschillende leden dat de verdeeling van den bouw der onderzeebooten O 9, 10 en 11 over drie werven niet in het voordeel van den Staat zou zijn en niet kan geschieden zonder nadeel voor de vloot, wordt door ondergeteekende niet gedeeld.

Evenals zijn ambtsvoorganger is ondergeteekende overtuigd van het groote belang, verbonden aan het scheppen van werkgelegenheid in verschillende centra van de scheepsbouwindustrie. Dat aan verdeeling van den bouw bezwaren zouden zijn verbonden, die blijkbaar over het hoofd zijn gezien en toch niet te licht geteld mogen worden, kan ondergeteekende niet inzien.

De drie booten worden gebouwd volgens eenzelfde ontwerp, hetwelk aan ondergeteekendes Departement werd opgemaakt en waarin — dit moge tevens strekken ter beantwoording

van de aan het slot van het Voorloopig Verslag gestelde vraag — zooveel mogelijk is partij getrokken van de met de onderzeebooten opgedane oorlogservaringen. Het uitwerken van de werkteekeningen geschiedt door een der drie contractanten, die deze teekeningen aan de beide andere werven verstrekt, terwijl het toezicht op den bouw bij één marine-deskundige berust. Er behoeft derhalve geen vrees te bestaan, dat de drie onderzeebooten zoowel als geheel genomen als in hare onderdeelen niet geheel gelijk zullen uitvallen. Het nemen van verschillende proeven op 's Rijks kosten is daarbij uitgesloten. De vrees, dat bij zoo sterke verdeeling van den aanbouw geen der werven de ervaring zal verkrijgen, die voor deugdelijk bouwen noodig is, wordt door ondergeteekende niet gedeeld. Integendeel wordt het met het oog op de toekomst een voordeel geacht, dat meerdere werven de noodige ervaring voor onderzeebootbouw opdoen.

Naar aanleiding van het verzoek der leden, die deze bezwaren ontwikkelden, om nog eens ernstig te overwegen of het wel wenschelijk is, nu er reeds twee werven zijn die in concurrentie onderzeebooten bouwen, dit ook nog bij een derde te doen geschieden, moge de aandacht worden gevestigd op het feit, dat opdracht tot den bouw reeds door ondergeteekendes ambtsvoorganger aan de drie werven werd verstrekt. Aangezien deze verdeeling tot gevolg heeft, dat de bouw van elke boot afzonderlijk sneller zal verlopen, is een andere verdeeling der benoodigde bouwkosten over de verschillende dienstjaren noodig. Het onderwerpelijke wetsontwerp strekt om daartoe te geraken.

De Minister van Marine a. i.,

VAN DIJK.

De Commissie van Rapporteurs heeft gemeend met de mededeeling van dit antwoord aan de Vergadering haar Eindverslag te kunnen sluiten.

Vastgesteld 9 Mei 1922.

VAN SWAAY.
DE GIJSELAAR.
VAN LANSCHOT.
VAN WASSENAER VAN CATWIJCK.
FOKKER.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over het ontwerp van wet tot wijziging van artikel 14
der Wet op de Inkomstenbelasting 1914. (391)

De bij dit wetsontwerp voorgestelde wijziging der wet op de Inkomstenbelasting 1914 werd bij het afdeelingsonderzoek door verschillende leden toegejuicht. Anderen daarentegen konden zich daar minder goed mede vereenigen. Zij sloten zich aan bij die leden der Tweede Kamer, die als hunne meening te kennen hebben gegeven, dat voor eene aanvulling van het eerste lid van art. 14, als in het ontwerp wordt voorgesteld, geene reden bestaat. Van de huidige praktijk, hierin bestaande, dat bij de vaststelling van het inkomen rekening wordt gehouden met alle op dat oogenblik ten dienste staande gegevens, achtten zij het niet gewenscht af te wijken, en zij meenden, dat, zoc de voorgestelde wijziging wordt aangenomen, het principe, hetwelk aan de wet ten grondslag ligt, wordt aangetast.

Aldus vastgesteld den 9den Mei 1922.

POTHUIS—SMIT.
WITTERT VAN HOOGLAND.
SLINGERBERG.
VAN DER MAESEN DE SOMBREFF.
FOKKER.